läksid omma issa karja hoidma Si-
kemi. Ja Israel ütles Joseppi wasto:
Et minne, wata, kas so wendade käsi
hästi käib, ja kas hea luggu karjaga, ja
to mulle sannumid taggasi. Kui temma
nüüd issa sanna peale ärraläks, näggid
temma wennad tedda kaugelt, pidbasid
kawwalaste nou temma pärrast, ja ütlesid
teine teise wasto: wata seal tulleb se di-
ge unnenäggia. Et tulge nüüd, ja tap-
kem tedda ärra, ja wiskagem tedda ühte
neisse auko, ja üttelgem: üks kurri ellajas
on tedda ärrasönud: siis same nähha,
mis temma unne-näud on. Agga Ru-
ben ütles: Ärge wötke temma hinge tem-
ma seest á, ja ärge wallage werd, waid
wiskage tedda senna auko, mis körbes on;
sest ta tahtis tedda nende käest ärrapeästa.
Kui nüüd Josep nende jure tulli, wötsid
nemmad temma kirjo kue seljast ärra, ja
wiskasid tedda auko, agga se kaew olli
tühhi,

tühhi, ei olnud wet sees. Siis is-
nemmad mahha leiba wötma, otsego o-
leksid nemmad keik hästi teinud. Ja wa-
ta, Ismaeli rahwa tee pelts tulli, ning
läksid omma kauba Egiptusse male alla-
wima. Siis ütles Juda omma wenda-
de wasto: Mis kasso sest, et meie omma
wenna werd kinni mattame? sest ta on meie
wend, meie lihha. Et mügem tedda ärra
Ismaeli rahwa kätte. Ja nemmad wöt-
sid temma sanna kuulda. Ja kui need
kaupmehhed mödda läksid, siis tombasid
nemmad Joseppi-sealt august ülles, ja mü-
sid tedda ärra kahhekümne hõbbetükki eest.
Se wannem wend Ruben, ei teadnud
sest ühtegi ja läks sallajas augo jure, ja
wata, Josep ei olnud aukus. Siis kär-
ristas ta ommad rided lõhki ja ütles wen-
dade wasto: Se pois polle seal mitte, ja
minna, kuhho minna nüüd saan? ja nem-
mad wötsid Joseppi kue ja tapsid sikko ja

kast-